

Os mødte de med den største Hjerlighed, hvor vi kom hen, og naar man skiltes, var det, som om deres Velsignelser fulgte os paa Vej. En ung Docent i Kunsthistorie ved Heidelberg Universitet, „der seinen Idealismus ganz verloren hatte,“ erklærede til vor Glæde, at han ligesom var begyndt at fatte et Slags Haab for den ulykkelige Menneskehed ved at høre om Kvindernes Forehavende.

Mandag den 12. aabnedes paa Kongressen paa hvilken 14 Lande var repræsenterede ved 128 Delegerede, af dens uovertræffelige Præsident Jane Addams. Da det ikke vil være muligt for i en følgende Artikel at naa til Omtale af Kongressens Beslutninger, maa det være tilladt i Stedet et Øjeblik at dvæle ved denne fremragende Personlighed. Hun har fra sin tidlige Ungdom staaet som Agitator og Leder af et Kæmpearbejde for alle uskyldigt lidende, og var derfor selvskrevet til at tage et Arbejde op i Fredsagens Tjeneste, da Krigen brød ud, et Arbejde, hun trods Forfølgelse forblev tro selv efter Amerikas Indtrædelse i Krigen; det er jo en kendt Sag, at Fredstankens Tilhængere i Amerika har haft yderst vanskelige Kaar under Krigen; der, som iøvrigt alle vegne, har Fornuftens saavel som Sandhedens været ilde hørt. Ikke desmindre har hun i disse fire Aar staaet som det samlende Midtpunkt for alle de arbejdende Kredse i de fornævnte 212 Lande, og der er næppe Tvivl om, at Fredskædens relativt frodige Vækst skyldes hendes Energi og milde Myndighed, hvilken sidste Egenskab fik den glørrigste Udfoldelse under hendes Præsidentvirksomhed. Ikke længer ung, som hun er, var dog hun den eneste, der bestandig blev paa sin Post under Forhandlingerne, som hun satte Fart i og ledede med den fineste Takt og Klogskab. Hvis det gaar an at bruge Hovdingenavnet om en Kvinde i al dets storladne og smukke Betydning, da var det godt anvendt her.

Af fremragende tyske Kvinder maa nævnes Dr. Helene Stöcker fra Berlin, Udgiver af „Der neue Generation“, et frit sindet og ædelt tænkende Menneske af høj Intelligens; dernæst Dr. Anita Augsborg for Kvindens politiske Ligeberettigelse. Siden 1914 har hendes Virken dog mest gaaet ud paa at modarbejde alle falske Æresbegreber, som Krigen i saa rigt Maal avler og opretholder.

Hendes meget betydelige Fælle i det

intellektuelle Arbejde er Lida Gustava Heymann, i hvis Lod det faldt at være den blandt tyske Kvinder, der skulde modtage en fransk Kvindes personligt udstrakte Haand. De franske Delegerede naaede først, paa Grund af Hindringer, der var lagt dem i Vejen, frem paa Kongressens sidste Dag og blev nu stormende hilst af Forsamlingen som under Indtryk af det alvorlige, men løftende Opttrin havde rejst sig og derved gav sin ubetingede Tilslutning til Kende til Miss Grüne Balcks spontane Udbrud: „Jeg forpligter mig til fra nu af at sætte al Kraft ind paa at umuliggøre fremtidige Krige“.

(Fortsættes.)

Henriette Beenfeldt.

Ægteskabsloven i Folketinget.

—o—

Første Behandling i Folketinget af Ægteskabsloven er endt. I Sammenligning med den næsten hysteriske Omtale, Loven har faaet i en vis Del af Pressen, var Behandlingen paa Rigsdagen i det store og hele velvillig. Allerede i den Omstændighed, at Partierne — de, der da kvinde — havde lagt Sagen i en kvindelig Ordførers Haand, maatte man se en Velvilje overfor Kvinderne. Derimod maatte man forbavses over, at Behandlingen af en Lov, der er blevet udskejet som saa samfundsomvæltende, saa ægteskabsrevolutionerende, foregik for en halvtom Sal og for næsten helt tomme Tilhørerløger. Mon nogen egentlig tror paa Revolutionen?

De tre kvindelige Ordførere, Fru Helga Larsen, Fru Elna Munch og Fru Malling-Hauschultz samt Venstres Ordfører, Hr. Kirk, gav alle Loven deres Tilslutning, dog havde de to sidste Talere visse Indvendinger at gøre. Fru M.-H. var ivrig for at skaffe den Kvinde, der er blevet besvaret under Ægteskabslofte, og hendes Barn en anden Form for Oprejsning end den Pengehjælp, Lovforslaget indeholder. Det synes, som om der er Enighed om — eller kan blive Enighed om —, at Barnet af en saadan Forbindelse bør have Ret til Faderens Navn og Arv efter ham, ligesom der er en Tilbøjelighed til at give Moderen Ret til hans Navn. Derimod vil der næppe — som efter nugældende

Lov — være nogen Sympati for at betragte Forbindelsen som et Ægteskab (med tvungen Skilsmisse), en Tanke, der mærkværdigvis synes opstaaet indenfor det konservative Parti.

Den valgfri Form for Ægteskabets Indgaaelse Borgerlig Ægteforening eller kirkelig Vielse, som Kommissionen i Modsætning til Regeringen har foreslaaet, er utvivlsomt den Ordning, der vil samle de fleste Stemmer. Læserne af dette Blad vil sikkert vide, at Dansk Kvindesamfund i sin Tid har udtalt sig til Gunst for den tvungne borgerlige Ægteforening, gældende for alle. Var der stærk Uenighed mellem Partierne om dette Punkt, saa var der Enighed om, at Parterne skal have Adgang til borgerlig Ægteforening, uden at den ene Part som nu tvinges til at melde sig ud af Folkekirken.

Om Ordningen af Forældremagts-spørgsmaalet i Overensstemmelse med Kommissionens Forslag, var der Enighed mellem Socialdemokratiets, de Radikales og Venstres Ordførere. Alle fandt de Ordningen saa god og retfærdig, som en Udvej ud af et saadant Uføre kunde blive. Beklageligt var det da, at Højres Ordfører — Fru M.-H. — antydede, at hun vilde kunne nøjes med en Ordning, der vel sikrede Moderen Retten til Samvær med Barnet, men dog muligvis lod dem, der havde den økonomiske eller væsentligste økonomiske Ydeevne, have Overvægten. Fru M.-H.s Udtalelser er noget uklare, men skal de forstaaes som ovenfor angivet, kan der fra Hustruernes Side ikke kraftigt nok protesteres mod denne Udvej. Man kan da faa at se det Særlydende, at den Kvinde, der driver et Selverhverv — muligvis endda borte fra Hjemmet — faar mere at sige over sine Børn, end den Hustru, der selv passer sit Hjem og sine Børn. Rent lovteknisk set vil en Regel med den største Indflydelse for den økonomisk mest erhvervende være overordentlig vanskelig at praktisere. Hvis Ægtefællerne har lige store Indtægter eller den ene %, den anden %, den ene kun en Renteindtægt, den anden en Arbejdsindtægt, hvem skal saa i Konfliktstilfælde have Afgørelsesretten? Og indeholder en saadan Bestemmelse nogen som helst Garanti for en retfærdig Løsning?

Kommissionens Forslag til Formueordningen — saaledes at hver af